

Забълезка 1) Въ второ-то лице единствен. числа на преминжлое время глагола **sein**, вмѣсто **warst** трѣбаше правилно да се гуди еще едно **e** и да стани **du warst**; но за благозвучіе-то туй **e** се отпуща. — Подобнимъ образомъ и въ нѣкои други времена и лица сжщо-то се прави; както: на примѣръ: вмѣсто **ihr wart** нише се и се произнося **ihr wart**; вмѣсто **ihr habet**, **ihr habt** и пр.

Забълезка 2) Когато глаголь **werden** не е вспомогателенъ, но е среденъ, и означява *ставамъ* (т. е. направлямъ се); то тогава онъ прави въ първое и третье лице единств. числа преминжлаго времени **ward** (а не **wurde**), въ второе же лице сжщаго времени и числа **wardst**, (а не **wurdest**); и въ преминжлое причастіе онъ прави **geworden** а не **worden**. Спорядъ туй глаголь **werden** има двѣ преминжлы причастія: сжщо вспомогателнй глаголь **werden** има **worden**, а среднй глаголь **werden** има **geworden**; но спряженіе-то е еднакво и за два-та смисла. Н. п. **Ich ward reich**; азъ станѣхъ богатъ; **er ist krank geworden**, онъ е станѣлъ боленъ и проч.

§ 48.

Теми за вспомагателны-тѣ глаголи.

Sein, haben и werden.

36.

Лесно е да кажи чловѣкъ: „азъ сжмъ благодаренъ“ но мжчно е всякога да бжде. **Wie ste bla-**